

Oikaisu

Pian »Sananjalka 2:n» ilmestymisen jälkeen viime keväänä huomasin kauhistuksekseni tehneeni itseni vikapääksi huolimattomuusvirheeseen, joka oli omiansa langettamaan ansaitsemattoman varjon jo keskuudestamme poistuneen tutkijaveteraanin, V. Tarkiaisen, työssään noudattamaan tarkkuuteen. Mainitun julkaisun s. 15 sanoin Tarkiaisen erehtyneen, kun hän Virittäjässä 1914 ja myöhemmin teoksessaan »Piiirteitä suomalaisesta kirjallisuudesta» (1922) väitti Juhana Cajanuksen tunnetun virren olevan tarkasti alkutekstin mukaan painettuna V. Tarkiaisen ja O. J. Brummerin kirjassa »Poiimintoja vanhemmasta suomalaisesta kirjallisuudesta» (1913) ss. 33—35. Artikkelityössäni käytin käsillä olleita vuosien 1938 ja 1947 painoksia, enkä aavistanut, että kyseisen antologian toimitusvaiheissa olisi näin tähdellisessä seikassa sattunut 25 vuoden kuluttua täy-

dellinen muutos. Vasta kevätkesästä selaillessani Sääksmäen-asuntooni siirtämiäni kirjoja ja ottaessani käsiini siellä olleet antologian alkupään painokset havaitsin, että niissä (1913, 1925, 1930) virsi on todellakin alkuperäisen mukainen. Vasta 4. painoksesta (1938) lähtien on todettavissa jyrkkä ja käsittämätön poikkeaminen vanhan virsikirjan turmeltuun tekstiin muotoon.

Erehdykseni on monessa suhteessa opettava, ei vähiten itselleni. Samalla kun pyydän anteeksi luvaton metodia virhettäni sekä Sananjalan toimittajilta että artikkelini lukijoilta (Tarkiaiseen asti ei pyyntöni yllä), käytän tätä tilaisuutta oikaistakseni »Vanhan kirjasuomen lukemistooni» kyseisen virren 20. säkeistöön painatusvaiheessa syntyneen virheen: ensi rivin *Mik* sanan perässä ollut heittomerkki on pudonnut pilkuksi.

M. RAPOLA